

cžel samej stupicž nedaschtaj. Jako žona
wona žanu sama stupicž nemōžesche, wschu-
dže so swojeho muža pschimajo. Ton
pak tež bje jeje křona. Schtož jemu na
wocžimai widžisce, to cžinesche; wona
jeho, kaž Sara Abrahama, swojeho křesa
menowasche. — Swada ženje nebjesche
w domi byla Pschetož hdžež je sylvne
křejstwo, tam swady nenamakašch; a won
wedžisce, so , swjet so dživnje wobro-
cja, hdvž žona muža w mozy ma. —
Hdžež pak so ji sđasche, so je Michal
pschecziwo nje komu psches mjeru křuty
był, tam bjesche wona, hdvž tajkeho wo-
hlada, wjetzie cžim pscheczelniwischa.
Nje-li won proscherjow naswaril a k dže-
ku pohnał, dha wona pschi bližschej sřlad-
noszi cžim sžedriwischo ruku wotewri, s
tej myřlu: , Schtož křudemu dasch, cži
w wložicžy narosze. — Taiske njescho
snesz, to bje ji nemōžno. Hdvž pak so
Michal na tym dohlada, dha bjesche jeho
stajne řlowo: „Macžerka, ty řy tola
dobra žona. — Pschi tym pak nje-
jesche wona tež swoje waschnicžko a řuř
burskeho horda. Schōkta bje řebi řjanu
nowu pōkřytu karejtu řupil; ta jej jara